

radikale Venstres Vegne og paa Socialdemokratiets Vegne skal jeg udtale, at vi ønsker at føre Lovforslaget tilbage til den Affattelse, som det sidst fik i dette høje Ting, og der vil ved anden Behandling blive stillet Ændringsforslag i den her antydede Retning.

Jeg skal, da Lovforslaget jo har været gennemdebatteret saa uhyre vidtløftigt paa tidligere Tidspunkter, ikke paa nærværende Tidspunkt komme nærmere ind paa Sagen.

J. Oskar Andersen: Der kan maaske være Grund til at udtale nogen Forbavelse over, at Regeringen har fremsat dette Lovforslag igen, og særlig maa man undre sig over, at der ikke i forrige Samling var Villighed til at gaa med til en Form for Lovforslaget, som i Virkeligheden vilde give Kvinderne rig Adgang til de mange Stillinger, hvor der kunde være god Anledning til, at de kom ind. Det synes at tyde noget i Retning af, at Ministeriet sætter mere Pris paa Skueretter end paa at give Kvinderne den reelle Adgang til denne Mængde Stillinger. Imidlertid, som Forslaget nu foreligger her for det høje Ting i den Affattelse, Landstinget har givet det, er det et Udtryk for de samme Tanker, som jeg paa mit Partis Vegne gjorde mig til Talsmand for i forrige Samling, og jeg kan derfor sige, at vort Parti fuldt ud kan tiltræde Lovforslaget i den foreliggende Affattelse.

Naar Ministeren her ganske kort antydede, at Kvinderne er særlig kvalificerede til at blive Præster, maa jeg dertil sige, at vi i mit Parti stadig staar paa det Standpunkt, at det er bedst, at Kirken udtaler sig om den Sag. Det forekommer os, at den højttærede Justitsminister ikke just er særlig kvalificeret til at bedømme dette. Med Hensyn til de Bemærkninger, som blev fremsat af Venstres Ordfører, skal jeg sige, at i den Form, Lovforslaget nu har med de to Paragraffer, er vi ganske klare over, at der ikke sker nogen Tvang overfor Kirken, medens man derimod, hvis § 2 kommer bort, maa sige, at Tvang kan komme til at foreligge. I øvrigt skal vi fra vor Side selvfølgelig ligesom i forrige Samling være fuldt ud villige til at rette Forespørgsel til Danmarks Menighedsraad, saa at man derigennem kan faa en Tilkendegivelse af, hvordan Stem-

ningen i Virkeligheden er i de Repræsentationer, vi har for Kirken.

Med disse faa Ord skal jeg anbefale Lovforslaget i den Form, det har faaet i det andet høje Ting.

Justitsministeren (Zahle): Det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem, at der ikke øves nogen Tvang mod Kirken, naar Forslaget vedtages i den Skikkelse, som Landstinget nu har formet. Thi det er givet, at i det Øjeblik der var en Menighed, som ønskede en kvindelig Præst, vilde Loven i den Skikkelse, den vilde faa efter Lovforslagets nuværende Form, øve den Tvang paa denne Menighed, at den vilde forbyde Menigheden at faa den kvindelige Præst, som Menigheden ønskede. Vi har ingen Grund til at skrive til Menighedsraadene og spørge om deres Mening, thi Rigsdagens Medlemmer er valgte til at udtrykke Folkets Mening gennem deres Vedtagelser her.

Anden Næstformand (Alfred Christensen): Det 20de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Der er sikkert ikke Spor af Grund til at optage en Diskussion om dette Spørgsmaal. Jeg vil ganske kort bemærke, at vor Folkekirke er en Kirke, eet Samfund. Der kan være Tale om Tvang ogsaa paa den Maade, at en enkelt Menighed vil hævde Særanskuelser f. Eks. med Hensyn til Læren eller med Hensyn til Menighedens Ordning og derigennem vil øve Tvang mod den øvrige Kirke.

Justitsministeren (Zahle): Det kan godt være, det ærede Medlem ikke synes, at der er nogen Grund til at diskutere dette, men jeg ønsker dog at fastslaa, at det ærede Medlem ikke kan modbevise, hvad jeg har sagt: at hvis Lovforslaget i den nu foreliggende Skikkelse blev ophøjet til Lov, vilde man øve Tvang mod den Menighed, som ønsker en kvindelig Præst, idet man nægter den Adgang dertil.

Anden Næstformand (Alfred Christensen): Det 20de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.